nesp. říz. má dědic, podal-li bezvýjimečnou dědickou přihlášku popsati pozůstalostní jmění ve všech jeho součástkách právě tak, jako v soupisu a jest soud povinen vzíti toto seznání za podklad projednání místo soupisu. Pozůstalostní soud není proto oprávněn zkoumati místopřísežné seznání jmění, zda je úplné a má projednávati jen o jmění v seznamu uvedeném a je odevzdati. (Rozh. ze dne 6./XII. 1934 R I 1228/34, čís. 14006, sb. Vážný.)

3. Při nehodnosti dědice přicházejí v úvahu (§ 541 obč. zák.) jen takoví potomci nehodného, kterým přísluší vlastní dědické právo po zůstaviteli.

Zůstavitelka byla zavražděna svým manželem Josefem N. Ku pozůstalosti se přihlásila ze zákona jednak nevlastní dcera zůstavitelčina a vlastní dcera Josefa N. Božena N., jednak bratři matky zůstavitelčiny Gustav a Emil H. Pozůstalostní soud přijal na soud dědickou přihlášku Boženy N., opíraje se o § 541 obč. zák., kdežto dědické přihlášky Gustava a Emila H. zamítl, vzhledem k tomu, že tu byl zákonný dědic z bližší dědické linie. Rekursní soud zamítl dědickou přihlášku Boženy N., přijal však na soud dědické přihlášky Gustava a Emila H. Z důvodů tohoto soudu: Novým doslovem § 541 obč. zák. nemělo býti utvořeno nové právo dědické a lze doslov ten vykládati jen v souvislosti se starým doslovem § 541 a 733 obč. zák. Z této souvislosti jest dospěti k závěru, že při nehodnosti dědice přicházejí v úvahu jen takoví potomci nehodného, kterým přísluší vlastní zákonné právo dědické po zůstaviteli. Boženě N. jako nevlastní dceři zůstavitelky však dědické zákonné právo po zůstavitelce nepřísluší a měl proto soud první stolice její přihlášku ze zákona zamítnouti. Nejvyšší soud toto stanovisko soudu rekursního potvrdil. (Rozh. ze dne 13./XII. 1934 R II 500/34, čís. 14037, sb. Vážný.)

4. Služebnost užívání nelze postoupiti. Služebnost požívání lze postoupiti a na základě postupní listiny knihovně převésti.

Jest rozeznávati mezi služebností užívání (§ 504 obč. zák.) a služebností požívání (§ 509 obč. zák.). Pokud se týče prvé, jest právní názor druhé stolice správný, neboť tu jde o právo služebnosti ryze osobní, pro které jest směrodatnou jen osobní potřeba oprávněného a které proto ani co do výkonu není přenosné (§ 507 obč. zák. a Rozh. nejv. soudu č. 6606, 6325 a 11565 sb.). Naproti tomu služebnost požívání (§ 509 obč. zák.) nemá tohoto charakteru. § 485 obč. zák. zakazuje také jen svémocné přenesení služebnosti na jinou osobu. Není proto právní překážky i při doslovu § 1393 obč. zák., aby nemohli stěžovatelé na základě postupního prohlášení nabýti pro právo jim postoupené ochrany věcné a jest proto zápis tohoto práva v knize pozemkové nejen přípustným, ale k nabytí práva nutným. Tím, že vlastník služebné nemovitosti postupní prohlášení ve formě ověřené podepsal, dal souhlas k postupu služebnosti a nejde proto o svémocný postup osob ze služebnosti oprávněných. (Rozh. ze dne 20./XII. 1934 R II 647/34, čís. 14059, sb. Vážný.)

5. Společnosti s r. o. (zák. ze 6. března 1906, č. 58 ř. z.). Ke vzdání se podílu společníka jest třeba notářského spisu.

Dle zásady § 11 zák. č. 58/1906 ř. z. a vzhledem na předpisy § 9, č. 2, § 26, odst. 3 téhož zákona náleží k působnosti rejstříkového soudu zkoumati, zda doklady o změnách v seznamu podílníků jsou správné a odpovídají zákonným předpisům. Výtka nezákonnosti není opodstatněna, pokud rekursní soud požaduje notářský spis o vzdání se závodního podílu společníka Františka K. ve smyslu § 76 zák. č. 58/1906 ř. z., třeba že zákon mluví o převodu závodního podílu právním jednáním mezi živými, poněvadž vzdání se podílu, učiněné oním společníkem za živa je ve skutečnosti převodem mezi živými. (Rozh. ze dne 6./XII. 1934 R I 1453/34, čís. 14008, sb. Vážný.)

6. Zákon ze dne 27. března 1931 č. 57 sb. z. a n. o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poruč. úřadů.

a) Předložil-li soudce opravný prostředek proti rozhodnutí úředníka vyšší pomocné služby, jest míti za to, že učinil napadené rozhodnutí svým rozhodnutím, a nelze vytýkati zmatek podle § 41 (2) b), zák. z 19./VI. 1931, č. 100 sb. z. a n. z důvodu, že usnesení vydal úředník vyšší pomocné služby a nikoliv soudce, takže prý soud nebyl řádně obsazen. Opravný prostředek však jest předložiti nejprve soudci, který o něm sám rozhodne, má-li za to, že jest mu vyhověti, jinak však předloží jej druhé stolici by o něm rozhodla. (Rozh. z 29./XI. 1934 R I 1166/34., čís. 13981, sb. Vážný.)

b) Aktuár nebyl oprávněn rozhodnouti o žádosti, by bylo změněno usnesení jím vydané. Rozhodl-li však přes to o takovém podání, jež jest pokládati za rekurs, načež soudce, jemuž byly spisy předloženy neshledal důvodu, by nové usnesení aktuára změnil, jest míti za to, jako by byl soudce hned původně vydal nové usnesení sám. (Rozh. ze dne 1./XII. 1934 R II 293/34, č. 14000, sb. Vážný.)

Uspořádáno podle sbírky Vážného a otisknuto se svolením právnického vydavatelství JUDra V. Tomsy v Praze XII.

JUDr. Josef Možuta.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Přátelská schůzka, pořádaná Spolkem čsl. kandidátů notářství dne 4. května 1935 v »Zeleném sálu« hotelu Paříž v Praze v předvečer valné hromady, konala se za velké účasti kolegů kandidátů, pražských i venkovských. Z milých hostí uvítal kol. starosta Macas p. odborového přednostu min. unifikací K. Schrotze, p. vicepresidenta pražské komory notářské Dra Ponce, členy téže komory pp. notáře Hejnu, Krajíčka, Křena, Vlacha a Dra Zmeka, pp. notáře Kosterku, Kunu, býv. starostu spolku p. notáře Lennera a dosavadní členy spolku notáře Buryška, Konečného a Picka, a udělil slovo panu notáři Jaroslavu Podlipnému z Brna, který proslovil vysoce zajímavou přednášku o soudní praksi ve věci útrat notáře jako soudního komisaře v pozůstalosti, na kterou uvalen dodatečně konkurs, a přednesl svůj návrh na fakultativní sociální pojištění notářů, kandidátů notářství a příslušníků jejich rodin. V prvém dílu své přednášky ilustroval pan přednášející plastickým způsobem »trnitou cestu« notáře jako soudního komisaře — jak výstižně charakterisoval p. vicepresident Dr. Ponec — kterou notář musil podniknouti, aby po 5 letech dostalo se mu odměny za zodpovědné a obsáhlé úkony, prováděné při soupisu i projednání pozůstalosti několikamilionové. Na žádost přítomných svolil pan přednášející laskavě, že svoji přednášku dá k disposici Spolku čsl. notářů i Spolku čsl. kandidátů notářství, takže přednáška tato bude rozeslána všem členům. V druhém dílu přednášky měli přítomní možnost přesvědčiti se o dlouholeté obětavé práci, kterou pan notář Podlipný z vlastní iniciativy otázce sociálního pojištění našeho již od r. 1925 věnuje. Když pan starosta spolku kol. Macas nastínil myšlenky svého plánu na založení obligatorního sociálního pojištění notářského, byla všeobecně konstatována za debaty, jíž se účastnili hlavně oba kolegové z Moravy Dr. Hybl a Dr. Chloupek, nutnost tuto existenční otázku naši v brzké době nejen řešiti, ale i realisovati s ohledem na dnešní neutěšené poměry hospodářské zvláště obezřetně. S vřelým pochopením přijat byl pozdravný projev p. vicepresidenta Dra Ponce, který předem omluvil nepřítomnost vzácného vůdce stavu p. presidenta Dra Čulíka zdravotními důvody; za jeho vřelá slova uznání kandidátům, kteří se živě a vynikajícím způsobem účastní na všech eminentních otázkách stavovských, poděkoval kol. starosta tlumočiv jménem kandidátů, že mladá generace je si vědoma zodpovědnosti svých úkolů a že bude střežiti odkazu, který jim starší generace zanechá. Zdařilá schůze tato skončena byla po 11. hodině a všichni účastníci rozcházeli se s přáním, aby podobných schůzek bylo více! Ž.

16. řádná valná hromada Spolku československých kandidátů notářství konána byla v neděli dne 5. května 1935 v hotelu »Paříž« v Praze za účasti 42 členů.

Po zahájení schůze starostou spolku kol. V. Macasem pozdravil valnou hromadu jménem Ústředí čsl. právnictva pro postavení právnického domu jeho místopředseda, p. odborový přednosta min. zdravotnictví Dr. Kolínský. Ve skvělém proslovu rozvinul několik významných myšlenek o odborové činnosti stavovské, zvláště důležité v dnešní epochální době, vyznačující se snahou po změně struktury společenského řádu. Připomenul, že při tvoření nových struktur společenských dali se právníci dneška překvapiti. Jest proto nutno, aby právnictvo, jež předurčeno je pro své ideové založení universalistické a vše vyrovnávající k vedoucí roli v dobách tak významných, věnovalo této práci pozornost nejvyšší a zdůraznil nutnost kooperace všech stavů právnických.

Kol. starosta poděkoval p. odborovému přednostovi Dru Kolínskému za jeho krásný projev, jenž se setkal s plným pochopením plena, a uvítav z hostů p. odborového přednostu min. unifikací K. Schrotze, p. vrchního odborového radu min. unifi-

kací Dra Pražáka, zástupce notářské komory pražské pp. notáře Vlacha a Křena, pp. notáře Podlipného a Lennera, odevzdal předsednictví I. místopředsedovi spolku kol. Dru Hyblovi z Brna.

Ve své pečlivé zprávě zdůraznil kol. Dr. Hybl, že dnešní doba nutí nás, abychom plně bájili svých dosavadních práv, změniv se o všech bolestech našeho stavu (pokoutnictví, zmenšování soudního komisařství, aktuárský zákon a zejména pak chystané zvýšení kaucí notářských a zřízení garančního fondu). Ráznému vystoupení notářstva a jeho vůdčích representantů se sice podařilo zmírniti osnovu zákonů, vyvolanou v důsledcích neblahé defraudace notáře Dra Patsche, která ve svém původním znění byla pro náš stav nepřijatelnou, průtahy v obsazování uprázdněných míst a v uzákonění nového notářského řádu nepodařilo se však překonati. Ve svém referátě zmínil se dále o aktuelní otázce sociálního pojištění notářstva a o vztahu našeho stavu k politickým stranám, v němž bude třeba nalézti kladnější poměr nežli dosud.

Kol. Macas přednesl pak předsednickou zprávu. Nastínil stručně přehled zamýšlených legislativních opatření, k nimž zavdala příčiny aféra notáře z Ústí n. Orl., a vyzdvihl při té příležitosti obzvláštní zásluhy našeho vynikajícího pracovníka kol. Dra Fraut. Janatky, který již před 2 lety koncipoval návrhy, podle nichž vypracována byla poslední osnova zákona o garančním fondu, vyhovující našim intencím. Zvláštní díky vyslovil notářské komoře pražské a jejím representantům p. presidentu Dru Čulíkovi a p. vicepresidentu Dru Poncovi, jejichž energickému vystoupení a iniciativním námětům podařilo se v situaci pro náš stav přímo hrozivé obhájiti našich práv a práv našich poctivých příslušníků; z podnětů p. presidenta Dra Čulíka upozornil zvláště na jeho myšlenku zřízení stálé delegace notářských komor. Konstatoval nejlepší poměr našeho spolku k pražské komoře, čemuž máme děkovati, že při obsazování substitucí uprázdněných míst a při ucházení se kandidátů s cizí započitatelnou praksí vychází táž vstříc oprávněným požadavkům. Pochvalně se zmínil o těch kandidátech, kteří vědeckými pracemi a přednáškami zejména v poslední době potvrzují, že náš stav má výtečnou erudici právnickou a je rovnocenný s ostatními. Upozornil i na činnost kandidátů při pořádání knihovny komorní za vedení obětavého p. notáře Krajíčka, jež v brzké době poslouží všem v jejich teoretickém i praktickém snažení. Kolegiální poměr členů byl ten nejlepší; při té příležitosti upozornil zejména na přátelský zájezd v červnu loňského roku do Litomyšle, uspořádaný z podnětu moravsko-slezské odbočky. Spolek všímal si všech otázek, našeho stavu se týkajících, ať již se jednalo o účast na zákonodárných pracích neb intervence u úřadů, jichž bylo zapotřebí; tak intervenováno bylo u ministerstva národní obrany (kol. Drem Vaváčkem) v záležitosti započítání presenční služby vojenské, bohužel marně. Svoji zprávu, jež vyslechnuta byla s pozorností, zakončil vyslovením díků všem, kdož podporovali výbor v jeho pracích a snahách a vyprosil si, aby i nadále tato spolupráce byla zachována k prospěchu celku i nás všech.

Jednatelská zpráva, kterou přednesl kol. jednatel Dr. Freitinger, podala výstižný přehled o vnější činnosti a representaci spolku, který čítá celkem 132 členů; zvláště zdařilé byly četné schůze výborové a členské (celkem 16), jež pořádány zpravidla každou prvou a třetí sobotu v měsíci v kavárně Louvre v Praze, Národní třída.

Za omluveného kol. pokladníka Dra Křena přednesl zprávu kondičního referenta a zprávu pokladní Dr. Žofka: kondiční referent měl v dnešní neutěšené době mnoho práce, neboť žádostí uchazečů bylo hojně, a jen malému počtu (5) mohlo býti vyhověno; zvláště uspokojivá je zpráva pokladní, vykazující proti loňskému stavu jmění zisk 2.519 Kč 40 h, takže stav jmění ke konci letošního správního roku činí 13.628 Kč 95 h, z čehož uloženo je na vkladní knížce Záložny Vinohradské 4.436 Kč 65 h, na šekovém účtě čís. 36988 u Poštovní spořitelny v Praze 4.192 Kč 30 h a v depositu u Záložny Vinohradské v půjčce práce nom. 5.000 Kč.

Revisní zprávu o revisi, kterou provedli v zastoupení nepřítomných revisorů kol. Konečný a Dr. Pávek, přednesl kol. Dr. Pávek; z revisní zprávy vysvítá, že pokladna byla řádně spravována a položky příjmové a výdajové (mezi těmito též dar na obnovu Karolina 1.000 Kč) i řádné uložení jmění bylo prokázáno, takže se navrhuje schválení zprávy pokladní a udělení absolutoria výboru.

Na dotaz předsedajícího nebylo žádných námitek ani připomínek, takže zpráva pokladní byla schválena a uděleno absolutorium výboru.

Za zvláštní pozornosti přítomných vyslechnut byl referát kol. Dra Františka Janatky o osnovách zákonných opatření, vyvolaných v důsledku neblahých defraudačních afér. Jménem presidia vyslovil kol. Dr. Janatka vřelé díky a uznání pánům referentům z ministerstev, p. odborovému přednostovi Dru Voskovi a p. ministerskému radovi Fr. Mrštinovi z ministerstva spravedlnosti a p. odborovému přednostovi K. Schrotzovi a p. vrch. odborovému radovi Dru Pražákovi z ministerstva unifikací, jichž vzácnému pochopení máme děkovati za to, že chystaná osnova zákona v dnešním znění jest pro nás za daného stavu přijatelnou. Kol. Dr. Janatka podal pak výstižný přehled o celém průběhu tohoto zodpovědného a vyčerpávajícího jednání, jež začalo od vánoc loňského roku. Zvláště procítěnou vzpomínku věnoval při té příležitosti panu notáři Dru Václavu Svobodovi, jenž z našich řad předčasně odešel, podlehnuv rozčilení z trapné aféry Patschovy; jeho ztráty želí stav náš v dnešní době tím více, že věhlas zesnulého oravňoval k nadějím, že zákonná opatření řešena budou v souhlasu s potřebami i ctí stavu; zesnulý byl proto zvolen předsedou užší pracovní komise, která měla podati návrh na předběžné řešení osnovy. Památku zesnulého p. notáře Dra Svobody uctili přítomní povstáním. — Návrh, který byl podán ministerstvu spravedlnosti, doporučoval řešiti otázku zajištění škod z trestných činů notářů především prevencí (zvláštní úpravou vedení deposit, přísnými a odbor. revisemi, přísným výběrem osob), dále ručením blízkých osob notáři a pak zřízením společné kauce, z níž by se škoda, která se má uhraditi z výtěžku postiženého notářství během jeho zatímní správy substitutem, zatím založila, případně podpůrně uhradila. Osnova vypracovaná na to ministerstvem spravedlnosti, o níž konány byly v ministerstvu předporady dne 24. ledna 1935 a 6. února 1935, řešila záležitost způsobem nezvykle přísným a pro nás nepřijatelným. Zástupcům notářského stavu podařilo se docíliti aspoň toho, že osnova byla přepracována (tento druhý nástin obsahuje kromě úpravy depositní agendy a ručení za škody ustanovení o změně jména »notář« na »veřejný notář« a t. zv. kandidátskou novelu), přes to však našim poměrům nevyhovovala. Zvláštní význam přikládá Dr. Janatka památné schůzi svolané notářskou komorou pražskou na 3. března 1935, na níž dokumentována byla jednota stavu způsobem imponujícím; ve věci samé intervenováno bylo u soudů, parlamentu, kabinetní kanceláře presidenta republiky a podáno obsáhlé memorandum, které bylo v plném znění otištěno v Českém Právu i v Notariats-Zeitung. Úspěšnému a houževnatému vystoupení našich zástupců na anketě dne 8. dubna 1935 konané, jíž se zúčastnili delegáti všech komor a za kandidáty kolegové Macas a Dr. Hybl, podařilo se docíliti toho, že upravení kolektivního určení ponecháno bylo návrhu, jejž vypracovati měla na podkladě autonomním komise, v níž zasedali pp. Dr. Čulík, Dr. Ponec, Dr. Fiedler, Dr. Raynoschek a kolegové Macas a Dr. Janatka. Dík tomuto iniciativnímu zakročení podařilo se pak na poslední anketě konané dne 15. dubna 1935 vyřešiti způsob, který za daného stavu a při uvážení toho, že věc musila býti řešena, možno pokládati za nejlepší: garanční fondy, které mají býti zřízeny pro obvod každého vrchního soudu na podkladě autonomním a jež mají býti dotovány z odstupňovaných příspěvků notářů, u každého do výše jedné pětiny notářské kauce (ovšem dle osnovy zvýšené), jsou v pravém smyslu fondy záručními, neboť úhrada škod má býti v prvé řadě přesunuta na postižené místo. Kol. Dr. Janatka zakončil pak svůj obsáhlý referát projevem víry, že stav, občanstvo takovým způsobem zabezpečující, dožije se snad toho, aby i sám byl ve své činnosti a existenci dostatečně zabezpečen.

Předsedající poděkoval Dru Janatkovi zvláště vřelými slovy a jeho zmínka o tom, že právě kol. Dru Janatkovi můžeme děkovati za dnešní vyřešení celé té ožehavé otázky způsobem vyhovujícím našim intencím, provázena byla upřímným a dlouhotrvajícím potleskem přítomných, manifestujících tak uznání pro našeho nejlepšího stavovského pracovníka.

Kol. starosta Macas zmínil se pak o chystaných přípravných pracích na zřízení autonomního povinného pojištění sociálního, jež připraveny jsou do té míry, že v nejbližších dnech (až dojdou ještě dotazníky od těch notářů, kteří je dosud nevrátili) odevzdá potřebné pomůcky pojistnému matematikovi k zpracování a podání elaborátu, jenž bude podkladem pro konkrétní řešení věci. Správně zdůraznil, že bývalé monopolní postavení notáře je už dávno pryč a ani se nevrátí, takže jest nutno, aby každý hleděl včas a soustavným šetřením zabezpečiti svoji rodinu. Stejnou myšlenku vyslovil i pan notář Podlipný a předsedající kol. Dr. Hybl, přimlouvající se rovněž za to, aby sociální pojištění naše řešeno bylo způsobem obligatorním.

Na návrh Dra Žofky usneseno pak ponechati členský příspěvek na dosavadních 20 Kč ročně.

Po zprávách referentů přečteny byly omluvné a pozdravné přípisy, jež zaslali pan ministr spravedlnosti Dr. Ivan Dérer, pan ministr sociální péče Dr. Alfréd Meissner, pan ministerský rada Fr. Mrština, osobní tajemník ministra spravedlnosti pan Dr. Paleček, pan president pražské komory notářské Dr. Čulík, pan president olomoucké komory notářské Dr. Togner, pan vicepresident pražské komory notářské Dr. Ponec, pan vrchní soudní rada Střízek, pp. notáři Dr. František Salomon, Dr. Heinitz, Kuna, Schlumperger, Dr. Mokrý, Dr. Motlík, Galuška, Dr. Ant. Nowak za »Verein der deutschen Notariatsanwärter für die Čsl. Republik«, kol. Dr. Možuta a Odborová organisace čsl. advokátního a notářského úřednictva. Na to zvolena byla tříčlenná komise z řad členstva (kolegové Dr. Janatka, Dr. Chloupek a Dr. Pávek) pro sestavení kandidátky výboru a schůze byla proto na 15 minut přerušena.

Po znovuzahájení schůze přednesla komise tato návrh na zvolení funkcionářů, navrhnuvši:

za starostu kol. Václava Macase z Prahy XII.,

za I. místostarostu kol. Dra Ottu Hybla z Brna,

za II. místostarostu kol. Dra Otakara Hannu z Prahy II.,

za členy výboru:

z Čech kolegy Dra Antonína Černého z Říčan, Dr. Andělu Kozákovou z Prahy II., Dra Aloise Žofku z Nového Strašecí, Dra Josefa Možutu z Nymburka a Dra Richarda Bébra z Prahy-Smíchova, z Moravy kolegy Dra Eduarda Chloupka z Konice, Dra Světlíka z Brna a Dra Šromotu z Olomouce,

za náhradníky výboru: z Čech kolegy Dra Vladimíra Pávka z Hradce Králové a Dra Miloslava Vaváčka z Kralup n. Vlt., z Moravy kol. Frant. Vallina z Přerova,

za revisory účtů: Dra Jana Gruse z Prahy-Dejvic a Dra Jana Kroutila z Brna,

za delegáta do Konfederace duševních pracovníků a do Ústředí čsl. právnictva: kol. Dra Andělu Kozákovou.

Tito navržení funkcionáři byli pak vesměs aklamací jednomyslně zvoleni.

Kol. Macas poděkoval za důvěru a apeloval na členy, aby v míře ještě hojnější účastnili se spolkového života i stavovských věcí a výbor svojí spoluprací podporovali ve všech jeho akcích.

V debatě, jež se pak rozvinula o různých stavovských věcech, upozornil velmi důtklivě kol. Dr. Chloupek na to, aby nebyla podceňována práce notáře v agendě sporné; správně vystihl, že nejedná se jen o materielní stránku tam, kde notáři vedení agendy sporné umožňuje slušné živobytí, ale i o věc prestiže stavovské a výcviku v oboru, který i pro vlastní obor notářovy činnosti znamená cenný a užitečný přínos. Upozornil na to, že podle osnovy civilního soudního řádu smí notář zastupovati jen u soudů svého sídla, a jsou-li v místě aspoň dva advokáti, jen výjimečně, nemůže-li nebo nechce-li žádný z advokátů stranu zastupovati, což znamená prakticky vyloučení notáře ze řad procesních zmocněnců a to způsobem skutečně ponižujícím, zatím co na druhé straně oprávnění obecných zmocněnců (tedy laiků) se podle osnovy podstatně rozšiřuje. Pozornost upoutal na sebe i projev pana odborového přednosty Schrotze, jenž zdůraznil, že není úmyslem zákona, aby notář jakožto zástupce právní měl horší postavení než zmocněnec obecný. S plným pochopením setkal se i jeho pevný projev, adresovaný otázce pokoutnictví, odmítající názor, jakoby státní správa pokoutnictví trpěla, a otázce zákona aktuárského. Po doslovu kol. Dra Chloupka poděkoval kol. Dr. Hybl oběma za jejich krásné projevy a požádal zvláště pana odborového přednostu Schrotze, aby i nadále projevoval pochopení a uznání pro náš stav i naši práci, jak dosud při každé příležitosti osvědčoval.

Po závěrečných projevech, jež učinili kolegyně Dr. Kozáková, Dr. Janatka, Macas, Dr. Hybl a Dr. Pávek, ukončil předsedající tuto velmi zdařilou schůzi, jež přinesla tolik cenných námětů pro další činnost, přáním zdaru všem akcím, jež v příštím období bude spolek prováděti. Ž.

Dne 12. t. m. konala se v Přerově v klubovních místnostech hotelu Přerov, řádná valná hromada »Moravsko-slezského odboru kandidátů notářství« v Brně. Zvoleni byli tito funkcionáři:

Předsedou: dosavadní předseda dr. Otto Hybl z Brna.

Členy výboru: 1. dr. Světlík z Brna jako jednatel, 2. dr. Šromota z Olomouce jako pokladník, 3. dr. Chloupek t. č. náměstek not. v Konici, jako kondiční referent.

Náhradníky: 1. dr. Kroutil z Brna, 2. dr. Vallin z Přerova, 3. dr. Dvořák z Příbora.

Revisory účtů: dr. Benda z Hlučína, dr. Dufek z Jevíčka.

Po zprávě dosavadních funkcionářů, přednesena byla kol. předsedou zpráva o valné hromadě Spolku kand. not. v Praze konané dne 5. t. m. Rozvinula se čilá debata o četných stavovských otázkách, zejména o not. kaucích a záručním fondu, pokoutnictví a agendě notářské. Kol. dr. Chloupek výstižně vylíčil těžkosti s nimiž se potkává úsilí notářstva po dosažení snesitelnějšího vymezení a upravení notářské agendy. Zdůraznil hlavně nutnost, zasaditi se celou vahou stavu o to, aby zachováno nám bylo alespoň to, co dosud bylo naším právem. Postavil se důrazně na stanovisko, že sporná agenda nám odnímána býti nemůže a že nelze připustiti, aby na jedné straně byla naše agenda přenášena na stav, který svým posláním a svojí funkcí má zcela jiné úkoly a na druhé straně bráno nám i to, co na venkově jest již dnes vlastně jediným zdrojem našich příjmů. Konstatováno jednomyslně, že povinností demokratického státu jest pečovati o správnou a spravedlivou distribuci. Stav advokátní má přesně vymezené pole své působnosti a jest v jistých oborech jedině oprávněn vykonávati právní práce. Stav not. naproti tomu nemá působnost vymezenu vůbec, nýbrž omezenu na všech stranách. Zdůrazněna byla také nutnost spolupráce se stavem advokátním a se soudci proti do nemožností se rozšiřivšímu pokoutnictví, které v zájmu občanstva a zejména také státní pokladny, musí býti přivedeno do patřičných mezí.

Prodebatována byla otázka sociálního pojištění notářů. Uznána spravedlivost požadavku započtení vojenské pres. služby kand. notářství a doporučeno, aby bylo v tomto směru co nejdříve zahájeno jednání.

Poukazováno bylo na těžkou situaci kand. not. v zemi Moravsko-slezské, způsobenou tím, že již řadu let nedošlo bezdůvodně k jmenování, čímž situace se stala katastrofální. Tento postup centrálních úřadů nelze dobře zařaditi do dnešních svízelných poměrů, kdy jest třeba rychlého rozhodování. Usneseno bylo, aby výbor vypracoval a rozeslal oběžníky všem morsl. kand., v nichž poukázáno by bylo na nutnost obětavé spolupráce všech a připomenuto, že nezájem o stavovské věci může míti také vliv na případ. kvalifikaci kandidáta. Odsouzen postup těch, kteří nabízí anebo se uchází o místa kand. za služné, které neodpovídá důstojnosti příslušníků stavu a usneseno, aby i v tomto směru byla zjednána náprava patřičnými sankcemi. Schůzi předcházela schůze notářů, v níž p. pres. dr. Togner podal referát o záručním fondu a zdůraznil nutnost obětavé spolupráce všech příslušníků stavu.

Na obou schůzích bylo kol. dr. Hyblem poukázáno na program Ústředí čsl. právníků, a na nutnost spolupráce s advokáty a doporučen co nejhojnější přístup kolegů. H.

Knihy redakci zaslané.

Československá otázka jmenuje se třistastránkový svazek projevů Dr. Ivana Dérera, který jistě vzbudí v naší československé veřejnosti náležitou pozornost. O kardinální otázce našeho státu, o soužití Čechů a Slováků v státním a národním celku bylo dosud sice mnoho hovořeno, ale Dérerovo dílo je první systematickou a pragmatikální prací, která objektivním způsobem vypořádává se se všemi vztahy československého problému. Autor nevolil formu učeného díla, obrací se v poutavých řečích a přednáškách na českou a slovenskou veřejnost a velmi často na slovenskou mládež. Nyní, když tyto řeči, přednášky, články a jiné projevy z posledních let jsou sebrány, je viděti jasně, jak byly v e d e n y jednotnou myšlenkou a jak se hledělo vypořádati se vším, co s otázkou souvisí. V Dérerově »Československé otázce« nashromážděny jsou všechny argumenty pro potřebu silné státní a národní jednoty. Zabývá se otázkou po všech stránkách, nejen po stránce politické, kulturní, jazykové a literární. Českého čtenáře zvlášť budou zajímati partie, které se týkají dnešního slovenského života, záhadného pro toho, kdo nezná všechny podrobnosti jeho vzniku. Je to velmi bystrá, upřímná a bezohledná analysa slovenských poměrů a slovenských lidí. Z obsahu díla zvlášť vyzdvihujeme tyto části:

Úvahy o československej otázce. Češi a Slováci. Prečo sme proti autonomii? Úlohy akademickej mládeže slovenskej. O úlohách robotníckej mládeže. Svetozar Hurban Vajanský. Československá jednota ako jediná nútnosť. Pribina. Masaryk sjednotitel'. O Pittsburgskej dohode. Jednota štátu a národa z hľadiska demokracie a socializmu. O nových pravidlách slovenského pravopisu. Revizna politika. Československé sjednotenie.